

VR.

|                                                                 |
|-----------------------------------------------------------------|
| CONSEIL D'ETAT - RAAD VAN STATE<br>LEGISLATION - WETGEVING<br>L |
| 28-11-1983                                                      |
| Transmis à M.<br>Overgemaakt aan de H.                          |

L. 15.767/8.

KONINKRIJK BELGIE.

-----

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

-----

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, de 5e oktober 1983 door de Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve "houdende reclameverbod voor tabakswaaren ter bescherming van de volksgezondheid", heeft de 3e november 1983 het volgend advies gegeven :

### I. DRAAGWIJDTE VAN DE ADVIESAANVRAAG.

Blijkens het uittreksel uit de notulen van haar vergadering van 21 september 1983, dat bij de adviesaanvraag werd gevoegd, heeft de Vlaamse Executieve de Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid gelast het advies van de Raad van State in te winnen "inzonderheid wat betreft het bevoegdheidsprobleem" "na bespreking en zonder enige uitspraak te doen omtrent de inhoudelijke aspecten van het ingediende voorstel". Alleen reeds om die reden zal in dit advies enkel aandacht aan het bevoegdheidsprobleem kunnen worden besteed.

### II. STREKKING VAN HET ONTWERP.

Het ontwerp heeft tot doel het voeren van rechtstreekse of onrechtstreekse reclame voor tabakswaren te verbieden (artikel 2). In de verkooppunten en op de bedrijfswagens zouden slechts bepaalde vermeldingen mogen worden aangebracht (artikel 3). Er zou een verbod worden ingesteld tot het organiseren van prijsvragen, wedstrijden, tombola's en dergelijke die het verbruik van tabakswaren aanwakkeren (artikel 4). Het koninklijk besluit van 5 maart 1980 betreffende de reclame voor tabak, voor produkten op basis van tabak en voor soortgelijke produkten zou "in de Vlaamse Gemeenschap" worden opgeheven (artikel 6).

### III. BEVOEGDHEIDSVRAAG.

De reclame voor tabak, voor produkten op basis van tabak en voor soortgelijke produkten werd destijds inderdaad geregeld bij een koninklijk besluit van 5 maart 1980. Dat koninklijk besluit werd echter, na te zijn gewijzigd door de koninklijke besluiten van 22 september 1980 en 21 januari 1982, opgeheven en vervangen door het koninklijk besluit van 20 december 1982.

De koninklijke besluiten betreffende de reclame voor tabak, voor produkten op basis van tabak en voor soortgelijke produkten vinden hun rechtsgrond in de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de verbruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere produkten, waarvan artikel 1, 2°, d), "tabak, produkten op basis van tabak en soortgelijke produkten" uitdrukkelijk vermeldt onder de "andere produkten" die onder haar toepassingsgebied vallen. Artikel 7, § 2, bepaalt meer in het bijzonder: "In het belang van de volksgezondheid kan de Koning regels stellen en algehele of gedeeltelijke verbodsmaatregelen voorschrijven in verband met de reclame omtrent tabak, produkten op basis van tabak en soortgelijke produkten".

Als rechtsgrond vermeldt het voor advies voorgelegde ontwerp artikel 59bis van de Grondwet en artikel 5, § 1, I, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. In deze laatste bepaling wordt als persoonsgebonden aangelegenheid aangemerkt : "2° De gezondheidsopvoeding als ook de activiteiten en diensten op het vlak van de preventieve gezondheidszorg, met uitzondering van de nationale maatregelen inzake profylaxies".

De definitieve redactie van die bepaling was het resultaat van een door de Regering op het oorspronkelijke ontwerp ingediend amendement (Gedr. St. Senaat, 434, (1979-1980) nr 2, blz. 120).

De Minister van Volksgezondheid en Leefmilieu heeft die bepaling in de Kamercommissie voor de herziening van de Grondwet en voor de institutionele hervormingen als volgt toegelicht :

.../...

"In verband met het beleid van preventieve verzorging en de gezondheidsopvoeding, is de Gemeenschap bevoegd voor :

1. Gezondheidsvoorlichting en -opvoeding.
2. Vrijwaring van de volksgezondheid, met name door het voorkomen van tuberculose en kanker, en de vrijwaring van de gezondheid van moeder en kind.
3. Medisch schooltoezicht, georganiseerd door de wet van 21 maart 1954.
4. Medische sportcontrole, die verplicht wordt gesteld door de reglementering betreffende de beoefening van bepaalde sporttakken (boksen, wielrennen) en de facultatieve controle.
5. De verbetering van de gezondheidstoestand van de bevolking, hetzij in het kader van de gezondheidsopvoeding, of door andere passende middelen (de opsporing van en de strijd tegen besmettelijke en sociale ziekten).
6. De arbeidsgeneeskundige controle, die belast is met de erkenning van de bedrijfsgeneeskundige diensten en met de controle op de naleving van het algemeen reglement op de arbeidsbescherming.

De Gemeenschap is evenwel niet bevoegd inzake de bescherming van de bevolking tegen ioniserende stralingen.

Ten slotte is de Gemeenschap niet bevoegd voor de regeling van de uitoefening van de geneeskunst en de paramedische beroepen, noch voor een reglementering inzake geneesmiddelen, levensmiddelen en aanverwante activiteiten (informatie, preventie, repressie)" (Gedr. St. Kamer van Volksvertegenwoordigers, 627 (1979-1980) nr 10, blz. 52).

Dezelfde minister had reeds een gelijkaardige toelichting gegeven tijdens de openbare bespreking van het ontwerp in de Senaat (Handelingen Senaat, 20 juli 1980, blz. 2319).

Uit wat voorafgaat blijkt dat de Vlaamse Gemeenschap niet bevoegd is om met betrekking tot reclame voor tabak regelingen te treffen. De bevoegdheid van uitvoering van de voedingsmiddelenwet van 24 januari 1977 is onverkort gebleven bij de nationale overheid.

De Raad van State heeft hierbij niet het bestaan van een decreet van 2 december 1982 van de Franse Gemeenschap betreffende "de strijd tegen nicotinevergiftiging" uit het oog verloren. Bedoeld decreet, dat trouwens niet helemaal hetzelfde voorwerp had dan het thans voorliggend ontwerp, is echter niet voor advies aan de Raad van State voorgelegd geworden.

-----

De kamer was samengesteld uit

|            |                |                     |
|------------|----------------|---------------------|
| de Heren : | G. BAETEMAN,   | kamervoorzitter,    |
|            | J. NIMMEGEERS, | staatsraden,        |
|            | J. BORRET,     |                     |
|            | G. VAN HECKE,  | assessoren van de   |
|            | S. FREDERICQ,  | afdeling wetgeving, |
| Mevrouw :  | S. VAN AELST,  | griffier.           |

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. DE COENE, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

S. VAN AELST.

G. BAETEMAN.